

Tình muộn

Nhạc & lời : Dương Huỳnh Vũ Phương

Moderato

Cả một thời sắc xuân, từng yêu đến bạc lòng, dăm ba lần dang
suy, mà yêu có tội gì, trong khi chiều buông
dở, tự hỏi dăm còn không. Bỗng từ đâu anh đến, buông chút lời ngọt
xuống, buồn bã nhớ tình xưa. Chấp nhận yêu thêm nữa, nhưng đến giờ hẹn
ngào, lẽ nào yêu nữa sao, con tim thâm bối rồi. Chẳng còn gì nghĩ...
hò, bỗng lòng sao dần
do. lo sợ người ta dối gian. Rồi ngày tháng trôi mau, sau
bao lần hứa hẹn, anh cậy nhờ mai mối, sang nhà bỏ trâu cau. Họ
hàng em mừng húm, bạn bè cũng vui lây, nghĩ rằng em ở giá.
Thế là đời đổi thay, ngày mai bước theo chồng, nhưng sao lòng lo
lắng, thời áo trắng tàn phai, Lỡ mà anh hay biết, xin chớ đừng giận
hờn, chớ đừng luôn nhắc tên, những người mà em cố quên.